

בש"פ 3847/23 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3847/23

לפני: כבוד השופט י' כשר

העוררים: 1. פלוני
2. פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על
החלטות בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב'
הנשיאה ר' יפה-כ"ץ) מיום 18.5.2023 בענ"ם
42591-05-23

תאריך הישיבה: כ"ח באייר התשפ"ג (19.05.23)

בשם העורר 1: עו"ד נביל זינאתי

בשם העורר 2: עו"ד ראופנג'אר

בשם המשיבים: עו"ד אבי טוויג

החלטה

1. ערר לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטות בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ) מיום 18.5.2023 בענ"ם 42591-05-23.
  2. העוררים נעצרו ביום 16.5.2023. עם מעצרו, הורה הממונה, כהגדרתו בתקנה 1 לתקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (דחיית פגישת עצור בעבירות ביטחון עם עורך דין), התשנ"ז-1997 (להלן: הממונה) על מניעת מפגשם על העוררים עם עורך דין, עד ליום 16.5.2023 בשעה 23:59.
  3. ביום 16.5.2023 הורה בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת מ' עמר כהן) על הארכת מעצרו של העוררים עד ליום 21.5.2023. בהמשך אותו היום, התקבלו החלטות נוספות על-ידי הממונה בדבר הארכת מניעת המפגש עד ליום 21.5.2023 בשעה 23:59.
  4. על החלטות אלו הוגשו עררים לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע. ביום 18.5.2023, בתום דיון ועיון בחומר מודיעיני סודי, דחה בית המשפט המחוזי את העררים, מששוכנע כי המפגש עלול לשבש מעצרו של חשודים אחרים; לשבש את החקירה "בדרכים שונות"; ולהפריע לגילוי ראיות, בהתאם לעילות המנויות בסעיפים 35(א)(1) ו-35(2) לחוק המעצרים.
  5. בערר שבפניי טוענים העוררים, בעיקרו של דבר, כי החלטת הממונה הינה בלתי סבירה בנסיבות העניין; וכי מניעת המפגש מונעת מהסנגורים את האפשרות לוודא כי העוררים מודעים לזכויותיהם. כמו כן, נטען כי מניעת המפגש יכולה להיות חלקית והדרגתית, וכי כך יש לנהוג בנסיבות העניין דנן.
- המשיבה, מצידה, טוענת כי אין להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא.
6. במהלך הדיון שנערך בפניי, עיינתי, בהסכמת באי-כוח העוררים, בחומר המודיעיני הסודי שהונח גם בפני בית המשפט קמא. כמו כן קיימתי, במעמד צד אחד, דיון עם בא-כוח המשיבה ונציגיה, שהשיבו לשאלותיי.
  7. לאחר כל אלה, הגעתי למסקנה כי לאור מאפייניו הייחודיים של מקרה זה, ולעת הזאת, מניעת המפגש בין העוררים לבין באי-כוחם הינה בהתאם להוראות סעיף 35(א)(1) ו-35(2) לחוק המעצרים, וכן הינה מידתית ותואמת את ההלכה הפסוקה בכגון דא.
- אשר על כן, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטותיו של בית המשפט קמא, והנני מורה על דחיית הערר.
- ניתנה היום, כ"ח באייר התשפ"ג (19.5.2023).

ש ו פ ט

עמוד 2
